

много добрини, за кои е чувала да правятъ тѣя честни жени, и най-сѣтнѣ като зехъ азъ самъ си да укорявамъ предъ нея нѣкого си или нѣ-коя си, тя тозъ чясъ ми запуши устата, като ся моли да не мѣмря прѣдъ нея за хората, защото това никакъ не го обичяла. Отъ тѣя малко приказкы можя да ти докажя Господжя, сж-що и ти като умна разбирашь, че една жена, коя не завижда за добрината на дригитѣ жени, една жена, коя са радва кога ѣ приказватъ за доброто на богатитѣ и честните жени, една жена, която освѣнъ че не обичя да мѣмре за други жени, нѣ още и мрази да слуша да мѣмри нѣкой прѣдъ нея за кого да е, такава една жена безъ друго трѣба да е украсена съ доста добродѣтели, и да има добра душа. Прочее, какво ми прѣчи мене грозотата на такава жена, кога азъ вѣрвамъ че ще бжда много честитъ съ нея? Ето че рѣ-шявамъ да ѣ са откроя, че азъ съмъ Князь и желая съ нейна добра воля да я имамъ за законна жена и вѣрна другарка, коя ще ми е въ помощъ съ добрыя си умъ да ми помага кога са вѣцаря, да управляваме ведно царството.

Вечерь-та Князьтъ пакъ са намѣри съ непознатата, изяви ѣ намѣреніето си, като ѣ каза, че азъ по сега никаква надѣжда нѣмамъ у н-коя, освѣнъ у тебе, и са надѣя за да бжда благополученъ, само ако имамъ тебе за съпруга, и която ако и да си, каквото и да си, трѣба да са откриешъ за да тя упозная коя си, азъ съ